

ה'תשנ"ג, כ"ה בניסן, תשנ"ג - April 16, 1993

מאת יוסף (יוסק'ה) שפירא / יומנו

"הרב"

צף ועלה הרוח... האיל המסתתר בשפירי חביון... עקב ההכאות והרפיקות בפתח הרעיה, עטופת האבל, נולדה מדינת ישראל! במאמרו זה הוא גם מעלה את הרעיון שבעצם האו"ם "נוצר לתכלית זאת - לשם מילוי השליחות שהטילה עליו ההשגחה", להחליט על הקמת מדינת ישראל. הישגים אחרים לא היו לו לאו"ם. והוא מוסיף: "איני יודע את מי ראו נציגי העיתונות בעיני הבשר שלהם, על כסא הנשיאות באותה אסיפה גורלית שבה הוחלט על יסוד מדינת ישראל. אבל מי שהסתכל אז היטב בעינו הרוחנית, הרגיש ביושב ראש האמיתי שניצח על הריונים, הוא הרוח, הוא דפק בפטישו על השולחן! לא טריגויה לי מזכ"ל האו"ם עמד שם, אלא "הרוח".

רעיון דומה מביא ישראל ארליך בספרו "אבירי הרועים", בשם האדמו"ר מסוכבאטשוב ה"שם משמואל". אחרי הצהרת בלפור הוא אמר שעד כה לא דחקו את השעה, "אך עתה שנתקיים בנו מה שכתוב קול דודי דופק, פתחי לי...". וה' נתן בלב הממלכות לבחור לנו את ארצנו הקדושה - חובה קדושה מוטלת עלינו להתעורר ולהכין את לבותינו ולעשות גם אנחנו, כפי יכולתנו. הגיעה העת לגשת אל המלאכה והמצווה!

מאז קראתי דברים אלה במאמרו של "הרב" משעלה במחשבתי אותו אירוע היסטורי, היתה נראית לי דמותו של טריגויה לי, כדמות כפולה, מעין אדם עם "דיבוק". מלפנים - מזכ"ל האו"ם, ומאחוריו - מתגלה ונסתרת חליפות, דמותו של הגואל-הרוח! זכותו של הרב תגן עלינו!

שניים, שני אישים, נקראו "הרב" בפי תלמידיהם ותלמידי תלמידיהם, אלה ששמעו תורה מפיהם במישרין, ואלה אשר שמעו תורתם מכלי שני ובפי חוגים רחבים, זרמים שראו עצמם כשומעי לקחם. אלה היו - היום כבר נכון לומר על שניהם היו - הרב אברהם יצחק הכהן קוק זצ"ל והרב יושע בר סולובייצ'יק זצ"ל, אשר נתבקש לישיבה של מעלה בחוהמ"פ.

שני האישים גדלותם היתה מקיפה. גדלות בהלכה וגדלות במחשבה. שני ענקים, שהלשון רלה מכדי לתאר את גדלותם. שני האישים, תורתם הפכה לתורה שעיצבה דמות, שעיצבה טיפוס של אדם דתי, שעיצבה טיפוס חדש, שכמותו לא היה לפני כן.

שני האישים היו מנהיגים לדור ולא רק לדור אחד, לא חד בדרא, אלא יחידים לדורות. השפעתם לא נתחמה לשנות חייהם, אלא מעבר לשנות חייהם.

דלותי מכדי להעריך דמות דגולה, גדולה וייחודית זאת, של הגרי"ד סולובייצ'יק. רק הבעתי את תחושותי הדלה, על גדלותו, ואולי הצלחתי להוסיף משהו על אשר נאמר עליו בחייו ועוד ייאמר ויכתב עליו.

לפני שנים, קראתי, למדתי, שיננתי את מאמרו - כיצד אגדיר אותו - הענק, האדיר, המונומנטלי "קול דודי דופק". הוא היה אחד מגדולי הדור הראשונים, אשר ביטא בדרך מודרנית המבוססת על אשיות האמונה, את הרעיון שגאולתו של עם ישראל החלה "בעצם ליל בלהות מלא זועות מיידנק... בליל של הסתר פנים מוחלט... בליל זה גופו